

Horari d'atenció al públic:
de 10:00 a 13:00 i de 16:00 a 19:00
divendres a la tarda tancat

Serveis laborals: Assessorament laboral i jurídic (gratuït pels afiliats), demandes a CMAC o jutjat (cost reduït pels afiliats), assessorament i gestió administrativa (cost reduït pels afiliats), declaracions de renda (gratuït pels afiliats).

Serveis no laborals: (cost reduït pels afiliats) Accidents de circulació, Responsabilitat Civil, reclamació de danys, separacions i divorcis, comunitats de veïns, herències, etc.

Advocats: Laboral dimecres a la tarda, Civil dijous a la tarda (cal concertar cita prèvia en horari d'atenció al públic o al telèfon 93 515 95 79)

LA UNIÓ LLIURE DE TREBALLADORS (ULT), sindicat independent no vinculat a cap partit polític, va secundar l'aturada internacional de dones del passat 8 de març per treure a la llum la exigència de responsabilitats a governants i empresaris perquè posin mecanismes que castiguin l'assetjament, que corregeixin les desigualtats, i facin desaparèixer tota discriminació: **A IGUAL FEINA, IGUAL SALARI.**

19 abril
2018

ULT
UNIÓ LLIURE DE TREBALLADORS
El Sindicalisme de Proximitat

 www.facebook.com/ULTsindicat

butlletí informatiu gratuït trimestral www.ultsindicat.com ult@ultsindicat.com telf: 93 515 95 79

LA LUCHA POR LA DIGNIDAD DE LAS PENSIONES

Por encima de todo, la palabra que más se escucha en las concentraciones de pensionistas es la de UNIDAD.

En ese intento de luchar unidos, las asociaciones de pensionistas y jubilados han sabido transmitir que las pensiones es un derecho de todos y así han sumado a los trabajadores y a los jóvenes.

Es necesario recuperar el deber de solidaridad y los derechos por los que tanto se luchó hace más de 40 años y tras un periodo en que se ha visto – sin rechistar- cómo nos iban robando lo conseguido. Porque no hemos exigido que existiera una mínima defensa por parte de los DOS sindicatos representantes de la parte social, que aceptaron y firmaron las reformas laborales, esos mismos trabajadores acompañados por sus hijos y nietos, se ven obligados a salir a la calle para volver a dar visibilidad a la lucha por unos derechos que ya se tenían.

Con estas movilizaciones en todo el país, está quedando claro que ningún trabajador/a, joven o mayor, admita que se haya precarizado el empleo abaratando el despido, para volver a ser contratados por horas, días o semanas, y con salarios mucho más bajos. Hecho que ha llevado a que las cotizaciones recaudadas sean insuficientes para mantener las coberturas sociales de trabajadores y las pensiones.

Cuando se reducen salarios, también repercute a las pensiones que puedan corresponder ahora y en el futuro.

Ahora nos dicen que hay que subir los salarios para cotizar más, y que hay que llegar a los 20 millones de cotizantes para garantizar las pensiones. Pero lo cierto es que el gobierno, ayudado por sus "comparsas", sigue legislando para precarizar más aun.

En conclusión: Quieren que la clase social (trabajadores y pensionistas) sigamos pagando el incremento vergonzoso del sueldo de los políticos, sus errores, su mala gestión como gobernantes y sus compromisos de "favores y subvenciones para amiguetes"

¿HAY MOTIVOS PARA ESTAR EN LA CALLE DANDO VOCESO NO?

La Justicia Europea diu que les guàrdies localitzades a casa s'han de considerar jornada treballada

Segons sentència del passat mes de febrer del Tribunal de Justícia Europeu, el temps que un treballador està de guàrdia, i per tant ha d'estar localitzable per l'empresa, és temps de treball.

Fins ara, de forma habitual per les empreses, i en algunes sentències espanyoles, el temps que un treballador estava de guàrdia (localitzable) no es considerava temps efectiu de treball perquè es podia estar a casa, però l'argumentació que es dona en aquesta sentència del TSJE deixa clar que obligatòriament s'ha de considerar temps treballat, ja que la obligació de romandre físicament en un lloc determinat per l'empresari, i la restricció que, des del punt de vista geogràfic i temporal, suposa la necessitat de presentar-se al lloc de treball en un curt espai de temps, limiten de forma objectiva les possibilitats que te un treballador de dedicar-se als seus interessos personals, familiars i socials.

Una altra de bona notícia pels treballadors que, com altres, s'han d'aconseguir en Tribunal de Justícia Europeu perquè ni el Govern ni els dos grans sindicats ens ho defensen (no se muerde la mano que da de comer...)

¿Cuándo se considera recaída de Incapacidad Temporal?

Un trabajador se puede encontrar en la situación de que ha sido dado de baja por una enfermedad, al poco tiempo dado de alta, y posteriormente se vea obligado a solicitar una nueva baja médica dentro de los 6 meses siguientes (180 días) y, por la misma enfermedad, supondría una recaída y el derecho a seguir cobrando la prestación de incapacidad temporal, retrotrayéndose los efectos de la nueva baja a la fecha de la primera.

Cabe recordar que durante la situación de I.T. los trabajadores continuamos cotizando, y que las bajas laborales tienen una duración máxima de 12 meses, pudiendo ser prorrogadas por el INSS hasta 6 meses más, de forma excepcional y siempre que se observen perspectivas reales de mejora o curación.

¿Quién nos paga por la segunda baja laboral? Si era la Mutua la que pagaba la primera baja (por accidente de trabajo) al considerarse recaída también lo paga la Mutua. Si era el INSS (por enfermedad común) la segunda baja la pagaría el INSS.

¿Qué pasa cuando finalizan los 180 días? Si han pasado más de 6 meses desde la primera baja, sean o no las mismas lesiones, sería una nueva baja - no recaída- y por lo tanto un nuevo reconocimiento de derecho y de situación. El derecho a prestaciones de I.T. en una enfermedad común requiere tener un periodo previo de 180 días cotizados dentro de los últimos 5 años, si nos referimos a una I.T. por accidente de trabajo no hace falta periodo previo cotizado.

¿Qué pasa si son distintas lesiones de la primera baja? En ese caso sería un nuevo reconocimiento y NO una recaída.

¿Si pasan los 12 meses de IT, le dan el alta y el trabajador necesita una nueva baja? En estas circunstancias habitualmente el INSS deniega la prestación porque considera que es igual o similar enfermedad y no ha transcurrido el periodo de los 180 días. En ese caso, ante esa respuesta, se podría impugnar la denegación porque existen sentencias del Tribunal Supremo que obliga al INSS a justificar los motivos, y no considera razonable que a un trabajador incapacitado temporalmente se le deniegue la prestación, cuando demuestra que la enfermedad existe.

Les treballadores embarassades poden ser acomiadades.... Ull Amb els matisos!

Tant en la nostra legislació com en la legislació europea continua prohibit de forma expressa acomiadar una dona embarassada quan el motiu es el propi embaràs.

Ha aixecat molta polseguera una recent sentència del TSJE (Tribunal Superior de Justícia Europeu) que permetia l'acomiadament d'una dona embarassada, però s'ha d'atendre a les circumstàncies del cas, ja que el motiu no era per la seva situació concreta, sinó que formava part d'una plantilla que, en conjunt, estava afectada per un expedient amb rescissió de contractes.

Per tant, en aquest cas la rescissió del contracte es degut a causes objectives que ha demostrat l'empresa davant el Tribunal, i no te res a veure amb l'embaràs de la treballadora.

Si bé és cert que en un expedient de regulació l'empresa ha d'assenyalar els criteris objectius que s'han tingut en compte per designar a quins treballadors ha d'afectar l'ERE, i concretament quan aquest pot afectar a una treballadora embarassada, l'empresa també ha de demostrar que aquesta treballadora no ha pogut ser recol·locada en altre lloc de treball, que s'ajusti a la Directiva europea 92/1985 que regula la seguretat i salut de les treballadores embarassades.

Concloent: La decisió d'acomiadament que es prengui únicament per raons relacionades amb l'embaràs d'una treballadora, continua essent contrària tan a la normativa espanyola com a la europea.

ELS JUTGES COMENCEN A ANULAR LES CLÀUSULES HIPOTECÀRIES RECLAMADES DE FORMA ACUMULADA

Amb el 99,3% de sentències a favor dels reclamants, els jutges continuen posant fre als abusos de les entitats bancàries respecte a les clàusules sòl i despeses de les hipoteques.

La darrera ha estat una jutgessa que ha anul·lat 12 clàusules de 4 crèdits hipotecaris en un mateix procediment, acatant aquesta sentència el banc ha hagut de retornar al col·lectiu de reclamants les clàusules sòl, els interessos de demora i totes les despeses.

Les reclamacions, fins fa poc s'havien fet de forma individual, ja que el procediment previ al judicial es adreçar-se al banc presentant la reclamació i amb la resposta que es rebí - fins ara totes denegant o reduint la devolució a mínims - es plantejava la reclamació judicial de cada individu, però ara si els conceptes generals que es reclamen son coincidents amb més número de reclamants s'estan plantejant mitjançant demandes col·lectives amb les que s'obté un mateix resultat favorable i a l'hora es redueixen costos.

Amb tot, ja sigui amb demanda individual o col·lectiva, es una bona notícia que els jutges estiguin anul·lant les clàusules abusives i obligant als bancs a retornar unes despeses que feien pagar als clients, quan era a ells a qui corresponia el pagament.

Hem d'afegir que els advocats de ULT ja han obtingut sentències favorables de les primeres reclamacions